

219/1999 Sb.

ZÁKON
ze dne 14. září 1999

o ozbrojených silách České republiky

Změna: 352/2001 Sb.
Změna: 320/2002 Sb.
Změna: 253/2005 Sb.
Změna: 413/2005 Sb., 546/2005 Sb.

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ

ÚVODNÍ USTANOVENÍ

§ 1

Předmět právní úpravy

Zákon upravuje postavení, úkoly a členění ozbrojených sil České republiky (dále jen "ozbrojené síly"), jejich řízení, přípravu a vybavení vojenským materiálem. Zákon dále upravuje použití vojenské zbraně vojáky v činné službě a náhradu škody.

§ 2

Vymezení některých pojmů

(1) Vojenské objekty jsou objekty důležité pro obranu státu, které slouží Ministerstvu obrany (dále jen "ministerstvo"), Armádě České republiky (dále jen "armáda") a Hradní stráž k zabezpečení výcviku, ubytování vojáků v činné službě, uskladnění, uložení, ošetřování a opravám vojenského materiálu nebo slouží k zabezpečení jejich úkolů. Vojenské objekty jsou majetkem státu. Hospodaření s nimi přísluší ministerstvu a jím zřízeným organizačním složkám státu.

(2) Vojenský útvar je samostatná bojová nebo výcviková součást ozbrojených sil s vlastním názvem, popřípadě s propůjčeným čestným nebo historickým názvem, číselným označením a místem stálé dislokace; v čele vojenského útvaru je velitel.

(3) Vojenské zařízení je samostatná součást ozbrojených sil, která je určena k zajišťování potřeb ozbrojených sil s vlastním názvem, číselným označením a místem stálé dislokace; v čele vojenského zařízení je náčelník, vedoucí nebo ředitel (dále jen "náčelník").

(4) Vojenský záchranný útvar je samostatná součást armády, která je určena k plnění humanitárních úkolů civilní ochrany a připravující se k plnění úkolů civilní ochrany pro dobu válečného stavu, 1) s vlastním názvem, číselným označením a místem stálé dislokace; v čele vojenského záchranného útvaru je velitel.

(5) Služebním orgánem v ozbrojených silách jsou prezident republiky (dále jen "prezident"), ministr obrany (dále jen "ministr") a v rozsahu určeném rozkazem prezidenta nebo rozkazem ministra velitelé, náčelníci a jiní vedoucí pracovníci.

(6) Příslušníkem ozbrojených sil je jen voják v činné službě.

(7) Vojenský materiál tvoří vojenská výstroj, vojenská výzbroj, vojenská technika a určená technická zařízení, které jsou užívány k plnění nebo zabezpečení úkolů ozbrojených sil.

(8) Vojenskou výstroj tvoří oděv, prádlo, obuv a jiná výbava vojáka v činné službě nutná k výkonu služby, k zabezpečení výcviku a plnění jeho úkolů; vojenský stejnokroj tvoří stanovené součástky vojenské výstroje určené pro jednotné vystrojení ozbrojených sil, které jsou charakterizovány barvou, střihem, odznaky, rukávovými znaky a hodnotným označením.

(9) Vojenskou výzbroj tvoří vojenské zbraně, zbraňové systémy a munice, které ozbrojené síly používají k výcviku a plnění svých úkolů.

(10) Vojenskou techniku tvoří vozidla ozbrojených sil, vojenská plavidla a vojenská letecká technika, přičemž

a) vozidla ozbrojených sil jsou silniční motorová a přípojná vozidla a vojenská vozidla, která jsou evidována pod vojenskou poznávací značkou; určená silniční motorová a přípojná vozidla ozbrojených sil mohou být registrována pod státní poznávací značkou 2); mimo plnění úkolů ozbrojených sil nejsou vojenská vozidla schválena pro provoz na pozemních komunikacích,

b) vojenská plavidla jsou lodě, malá plavidla, plovoucí stroje, plovoucí zařízení a jiná ovladatelná plovoucí tělesa, která byla konstruována, vyrobena, upravena a určena k plnění úkolů ozbrojených sil a jsou evidována pod vojenskými poznávacími znaky,

c) vojenskou leteckou techniku tvoří vojenská letadla, výrobky vojenské letecké techniky, vojenské letadlové části nebo zařízení a vojenská letecká pozemní zařízení; ministerstvo stanoví vyhláškou druhy a kategorie vojenských letadel, výrobků vojenské letecké techniky, vojenských letadlových částí nebo zařízení a vojenských leteckých pozemních zařízení.

(11) Příslušníkem vojenské pořádkové služby je voják v činné službě, který je držitelem pověření k řízení provozu na pozemních komunikacích a vykonává činnosti podle zvláštního právního předpisu 3). Pověření k řízení provozu na pozemních komunikacích vydává velitel vojenského útvaru, vojenského záchranného útvaru nebo náčelník vojenského zařízení.

(12) Určená technická zařízení jsou technická zařízení tlaková, plynová, elektrická, elektrotechnická, zdvihací, ochranná a ostatní, která jsou konstruována, vyráběna a provozována s vojenskou výstrojí, vojenskou výzbrojí, vojenskou technikou nebo ve vojenských objektech a jsou užívány k plnění nebo zabezpečení úkolů ozbrojených sil.

(13) Pohromami se rozumějí zejména živelní pohromy, požáry, průmyslové a ekologické havárie, které ohrožují životy, zdraví, značné majetkové hodnoty nebo životní prostředí.

ČÁST DRUHÁ

OZBROJENÉ SÍLY, JEJICH ŘÍZENÍ A ÚKOLY

HLAVA I

OZBROJENÉ SÍLY

§ 3

- (1) K zajišťování své bezpečnosti vytváří Česká republika ozbrojené síly.
- (2) Ozbrojené síly se člení na armádu, Vojenskou kancelář prezidenta republiky a Hradní stráž.
- (3) Ozbrojené síly tvoří vojáci v činné službě; jejich služebněprávní vztahy se řídí zvláštními právními předpisy. 4)
- (4) V ozbrojených silách se uplatňují vztahy nadřízenosti a podřízenosti.
- (5) Ozbrojené síly se doplňují v souladu s úkoly, které zabezpečují.
- (6) Při zabezpečování úkolů ozbrojených sil jednají jménem státu v právních vztazích služební orgány s výjimkou jednání před soudy, kdy jedná za stát vojenský orgán pro právní zastupování zřízený ministerstvem.
- (7) V ozbrojených silách se zaměstnávají občanští zaměstnanci, kteří tvoří civilní personál ozbrojených sil; jejich pracovněprávní vztahy ke státu se řídí zvláštními právními předpisy. 5)

§ 4

Omezení sdružovacího práva v ozbrojených silách

Politické strany a politická hnutí nelze v ozbrojených silách zakládat ani zřizovat jejich organizační jednotky. Politické strany a politická hnutí nemohou v ozbrojených silách působit.

HLAVA II

ŘÍZENÍ OZBROJENÝCH SIL

§ 5

Prezident

- Prezident jako vrchní velitel ozbrojených sil
- a) schvaluje základní vojenské řády,
 - b) jmenuje a odvolává náčelníka Vojenské kanceláře prezidenta republiky,

- c) propůjčuje čestné nebo historické názvy vojenským útvarům, vojenským zařízením a vojenským záchranným útvarům,
- d) propůjčuje bojové prapory vojenským útvarům, vojenským zařízením a vojenským záchranným útvarům.

§ 6

Vláda

Vláda na návrh ministra

- a) schvaluje operační plány použití ozbrojených sil pro stav ohrožení státu a pro válečný stav,
- b) schvaluje strukturu armády,
- c) stanoví celkové počty vojáků ozbrojených sil; jde-li o počty vojáků Vojenské kanceláře prezidenta republiky a Hradní stráže, předkládá návrh ministr v dohodě s náčelníkem Vojenské kanceláře prezidenta republiky,
- d) schvaluje koncepci výstavby armády.

§ 7

Ministerstvo

(1) Ministerstvo při řízení armády

- a) stanoví a realizuje opatření k rozvoji armády,
- b) zřizuje a ruší vojenské útvary, vojenská zařízení a vojenské záchranné útvary,
- c) provádí kontrolu armády,
- d) provádí státní odborný dozor nad určenými technickými zařízeními a bezpečností jejich provozu. Státním odborným dozorem se rozumí
 1. dozor nad dodržováním bezpečnosti určených technických zařízení,
 2. dozor nad dokumentacemi a technologiemi určených technických zařízení z hlediska bezpečnosti určených technických zařízení,
 3. vydávání odborných a závazných stanovisek, zda se při projektování, konstrukci, výrobě, montáži, provozu, obsluze, opravách, údržbě a revizi určených technických zařízení plní požadavky na bezpečnost určených technických zařízení,
 4. prověřování odborné způsobilosti k montáži, opravám, revizím a zkouškám určených technických zařízení,
 5. prověřování odborné způsobilosti fyzických osob k činnostem na určených technických zařízeních,
 6. prověřování způsobilosti prototypů určených technických zařízení k provozu.Zákon o technických požadavcích na výrobky tím není dotčen 6).

(2) Ministr k zabezpečení úkolů armády vydává rozkazy, které jsou závazné pro vojáky v činné službě.

(3) Součástí ministerstva je Generální štáb Armády České republiky, který zabezpečuje velení armádě. V jeho čele je náčelník Generálního štábu Armády České republiky (dále jen "náčelník Generálního štábu").

(4) Náčelníka Generálního štábu jmenuje prezident na návrh vlády a po projednání ve výboru Poslanecké sněmovny příslušném ve věci obrany. Prezident ho také na návrh vlády odvolává. Náčelník Generálního štábu je podřízen ministroví.

§ 8

Náčelník Vojenské kanceláře prezidenta republiky

Náčelník Vojenské kanceláře prezidenta republiky

a) jmenuje a odvolává velitele Hradní stráže,

b) má vůči vojákům Vojenské kanceláře prezidenta republiky a vojákům Hradní stráže oprávnění jako ministr stanovená zvláštními právními předpisy. 8)

HLAVA III

ÚKOLY OZBROJENÝCH SIL

§ 9

(1) Základním úkolem ozbrojených sil je připravovat se k obraně České republiky a bránit ji proti vnějšímu napadení.

(2) Ozbrojené síly plní též úkoly, které vyplývají z mezinárodních smluvních závazků České republiky o společné obraně proti napadení.

(3) Další úkoly armády, Vojenské kanceláře prezidenta republiky a Hradní stráže jsou stanoveny v části třetí, čtvrté a páté.

§ 10

Mezinárodní spolupráce

(1) Ozbrojené síly spolupracují s cizími ozbrojenými silami na základě mezinárodních smluv.

(2) Ozbrojené síly se podílejí na činnostech ve prospěch míru a bezpečnosti, a to zejména účasti na operacích na podporu a udržení míru, záchranných a humanitárních akcích; do těchto operací a akcí se mohou vojáci z povolání vysílat i jako jednotlivci.

(3) Ozbrojené síly se mohou zúčastňovat vojenských cvičení spolu s cizími ozbrojenými

silami na území České republiky nebo v zahraničí.

§ 11

Ozbrojené síly nelze použít k přímému zásahu proti účastníkům stávky vedené na ochranu práv a oprávněných hospodářských a sociálních zájmů zaměstnanců.

§ 12

Civilní kontrola ozbrojených sil

Činnost ozbrojených sil kontrolují ústavní orgány 9) a orgány, kterým tuto kontrolu svěřuje zvláštní právní předpis. 10)

ČÁST TŘETÍ

ARMÁDA A JEJÍ ÚKOLY

HLAVA I

ARMÁDA

§ 13

Armáda je základem ozbrojených sil a organizačně se člení na vojenské útvary, vojenská zařízení a vojenské záchranné útvary, které se mohou slučovat do větších organizačních celků.

HLAVA II

ÚKOLY ARMÁDY

§ 14

(1) Armáda plní úkoly uvedené v § 9 a 10 a dále ji lze použít

- a) ke střežení objektů důležitých pro obranu státu,
- b) k plnění úkolů Policie České republiky při zajišťování ochrany státních hranic nebo k plnění úkolů služby pořádkové policie anebo ochranné služby, pokud síly a prostředky Policie České republiky nebudou dostatečné k zajištění vnitřního pořádku a bezpečnosti, 11) a to na dobu nezbytně nutnou,
- c) k záchranným pracím při pohromách nebo při jiných závažných situacích ohrožujících životy, zdraví, značné majetkové hodnoty nebo životní prostředí nebo k likvidaci následků pohromy,
- d) k odstranění jiného hrozícího nebezpečí za použití vojenské techniky,
- e) k letecké dopravě ústavních činitelů,

- f) k zabezpečení letecké zdravotnické dopravy,
- g) k zabezpečení letecké činnosti pro vlastní potřeby,
- h) k poskytování leteckých služeb,
- i) k zabezpečování dopravy na základě rozhodnutí vlády,
- j) k zabezpečení kulturních, vzdělávacích, sportovních a společenských akcí,
- k) k plnění humanitárních úkolů civilní ochrany.

(2) Vojáci armády při plnění úkolů podle odstavce 1 písm. b) mají práva a povinnosti jako příslušníci Policie České republiky podle zvláštního právního předpisu. 11)

(3) Vláda nařízením určí objekty důležité pro obranu státu a úseky státních hranic střežené vojáky armády, stanoví použití vojáků armády a způsob jejich povolání k plnění úkolů Policie České republiky podle zvláštního právního předpisu 11) a k záchranným pracím a stanoví počty vojáků armády potřebných k plnění uvedených činností.

Použití armády k záchranným pracím a k likvidaci následků pohromy

§ 15

Použití armády k záchranným pracím a k likvidaci následků pohromy je dočasné organizované nasazení vojenských útvarů a vojenských zařízení s potřebným vojenským materiálem pod velením příslušného velitele nebo náčelníka, k němuž dochází, pokud příslušné správní úřady, orgány územní samosprávy, požární ochrana nebo vojenské záchranné útvary nemohou zajistit záchranné práce nebo likvidaci následků pohromy vlastními silami.

§ 16

(1) Použití armády k záchranným pracím mohou vyžadovat hejtmani krajů a starostové obcí, v jejichž obvodu došlo k pohromě, u náčelníka Generálního štábu, který rozhoduje o jejím nasazení.

(2) Hrozí-li nebezpečí z prodlení, mohou vyžadovat použití armády k záchranným pracím osoby uvedené v odstavci 1 nebo velitel zásahu a velitel jednotky požární ochrany u velitele vojenského útvaru nebo náčelníka vojenského zařízení, které jsou nejbližší místu pohromy. Velitel vojenského útvaru nebo náčelník vojenského zařízení prostřednictvím svých nadřízených informují neprodleně náčelníka Generálního štábu o nasazení armády k záchranným pracím.

(3) Je-li ohrožena podstatná část území České republiky, rozhoduje o použití armády k záchranným pracím při pohromě vláda na návrh ministra vnitra.

(4) O použití armády k likvidaci následků pohromy rozhoduje vláda na návrh ministra.

§ 17

(1) Po rozhodnutí vlády o použití armády k záchranným pracím nebo k likvidaci následků pohromy zřídí náčelník Generálního štábu vojenský krizový štáb, který řídí a koordinuje činnost nasazených vojenských útvarů a vojenských zařízení. K monitorování pohromy a k monitorování radiační a chemické situace na určeném území může náčelník Generálního štábu vyčlenit vojenská letadla.

(2) Náčelník Generálního štábu může zřídít vojenský krizový štáb při použití armády k záchranným pracím i v jiném případě, než je uvedeno v odstavci 1, pokud to povaha situace a ohrožení vyžaduje.

§ 18

Odstraňování jiného hrozícího nebezpečí za použití vojenské techniky

Vojenskou techniku s nezbytně nutnou obsluhou lze použít i v jiných závažných situacích ohrožujících život, zdraví, značné majetkové hodnoty nebo životní prostředí, kdy příslušné správní úřady, orgány územní samosprávy, právnické osoby, požární ochrana nebo vojenské záchranné útvary nemají potřebnou techniku k odstranění takového ohrožení. Použití vojenské techniky s nezbytně nutnou obsluhou mohou vyžadovat v těchto případech příslušní vedoucí správních úřadů, orgánů územní samosprávy, právnických osob nebo požární ochrany u náčelníka Generálního štábu. Náčelník Generálního štábu o použití vojenské techniky informuje ministra, který následně informuje vládu.

§ 19

Použití vojenských záchranných útvarů

(1) Použití vojenských záchranných útvarů je jejich dočasné organizované nasazení s potřebným vojenským materiálem, pod velením příslušného velitele, k plnění humanitárních úkolů civilní ochrany při pohromách nebo při jiných závažných situacích ohrožujících životy, zdraví, značné majetkové hodnoty nebo životní prostředí. Vojenské záchranné útvary se použijí k plnění těchto úkolů před nasazením vojenských útvarů a vojenských zařízení k záchranným pracím a k likvidaci následků pohromy podle § 15 a 16 nebo k odstraňování jiného hrozícího nebezpečí za použití vojenské techniky podle § 18.

(2) Při vyžadování použití vojenských záchranných útvarů a řízení činnosti vojenských záchranných útvarů se postupuje podle § 16 až 18 obdobně.

(3) Vojenské záchranné útvary plní další úkoly podle zvláštního právního předpisu 11a).

§ 20

Letecká doprava ústavních činitelů

Leteckou dopravu ústavních činitelů, včetně nezbytného počtu osob jejich doprovodu, vyplývajícího z účelu dopravy, zabezpečuje armáda vyčleněnými vojenskými dopravními letadly.

§ 21

Zabezpečení letecké zdravotnické dopravy

Hrozí-li nebezpečí z prodlení a nestačí-li síly a prostředky letecké záchranné služby, podílí se armáda na činnosti letecké záchranné služby a na letecké dopravě transplantátů nebo lékařů a zdravotnického personálu na základě dohody ministerstva s Ministerstvem zdravotnictví.

§ 22

Zabezpečování letecké činnosti pro vlastní potřeby

(1) Armáda zabezpečuje vojenskými dopravními letadly služební dopravu vojáků v činné službě, vojáků ozbrojených sil cizích států, občanských zaměstnanců ministerstva a ozbrojených sil, jejich rodinných příslušníků, civilního personálu ozbrojených sil cizích států a osob, kterým se poskytuje péče podle zvláštního právního předpisu 12).

(2) Dopravu jiných osob může armáda zabezpečovat, pokud se jedná o osoby plnící úkoly ve prospěch ozbrojených sil nebo ve spolupráci s ozbrojenými silami, a to na základě rozhodnutí ministra.

(3) Při zabezpečování služební dopravy podle odstavce 1 může armáda zároveň zabezpečovat také služební dopravu zaměstnanců ostatních ministerstev a zaměstnanců jejich podřízených organizačních složek, pokud jsou tyto zaměstnanci držiteli diplomatických nebo služebních pasů.

§ 23

Poskytování leteckých služeb

(1) Armáda poskytuje letecké služby pro vojenské účely. Armáda může poskytovat letecké služby pro civilní létání 13) v rozsahu, který stanoví dohoda mezi ministerstvem a Ministerstvem dopravy.

(2) Armáda se podílí na zajištění letecké služby pátrání a záchrany 13) v rozsahu, který stanoví ministerstvo v dohodě s Ministerstvem dopravy a Ministerstvem vnitra.

§ 24

Zabezpečování letecké dopravy na základě rozhodnutí vlády

Na základě rozhodnutí vlády se armáda použije k zabezpečení letecké dopravy

- a) humanitární a zdravotnické pomoci,
- b) osob z humanitárních důvodů,
- c) sportovců a umělců v souvislosti s reprezentací České republiky v zahraničí.

§ 24a

Zabezpečování kulturních, vzdělávacích, sportovních a společenských akcí

Na základě rozhodnutí ministra armáda zabezpečuje kulturní, vzdělávací, sportovní a společenské akce sloužící k propagaci ozbrojených sil na veřejnosti, nebude-li tím omezeno plnění jiných úkolů armády.

ČÁST ČTVRTÁ

VOJENSKÁ KANCELÁŘ PREZIDENTA REPUBLIKY

§ 25

V čele Vojenské kanceláře prezidenta republiky je náčelník, který je přímo podřízen prezidentovi.

§ 26

Úkoly Vojenské kanceláře prezidenta republiky

Vojenská kancelář prezidenta republiky plní úkoly související s

- a) výkonem pravomocí prezidenta jako vrchního velitele ozbrojených sil,
- b) řízením Hradní stráže.

ČÁST PÁTÁ

HRADNÍ STRÁŽ A JEJÍ ÚKOLY

§ 27

Hradní stráž je podřízena náčelníkovi Vojenské kanceláře prezidenta republiky.

§ 28

Úkoly Hradní stráže

(1) Hradní stráž

- a) provádí vnější ostrahu areálu Pražského hradu, zabezpečuje jeho obranu a provádí vnější ostrahu a obranu objektů, které jsou dočasným sídlem prezidenta a jeho hostů,
- b) organizuje a zajišťuje vojenské pocty, zejména při oficiálních návštěvách představitelů jiných států a při přijetí vedoucích zastupitelských misí u prezidenta.

(2) Hradní stráž nesmí být použita k plnění jiných úkolů, než které jsou uvedeny v odstavci 1, bez souhlasu prezidenta.

ČÁST ŠESTÁ

PŘÍPRAVA OZBROJENÝCH SIL A VOJENSKÝ MATERIÁL

HLAVA I

PŘÍPRAVA OZBROJENÝCH SIL

§ 29

(1) Základní formou přípravy ozbrojených sil k plnění úkolů je vojenský výcvik vojáků v ovládání vojenského materiálu, výcvik k plnění bojových úkolů a humanitárních úkolů civilní ochrany. Vojenský výcvik zahrnuje teoretickou a praktickou přípravu, jakož i výchovu k vlastenectví. Součástí vojenského výcviku je fyzická a psychická příprava.

(2) Výcvik vojáků se uskutečňuje ve vojenských objektech, vojenských újezdech, vojenských útvech, vojenských zařízeních, vojenských záchranných útvech a ve vojenských školách. Mimo tyto prostory se může výcvik konat pouze ve výjimečných případech.

(3) Vojenský výcvik, který nelze uskutečnit v objektech a prostorách uvedených v odstavci 2, lze po dohodě se správními úřady, orgány územní samosprávy, právníckými osobami nebo vlastníky provádět v jejich zařízeních, objektech nebo na jejich pozemcích. O provedení takového výcviku rozhoduje u armády ministr na návrh náčelníka Generálního štábu a u Hradní stráže náčelník Vojenské kanceláře prezidenta republiky na návrh velitele Hradní stráže.

(4) Výcvik vzdušných sil lze uskutečňovat ve vzdušném prostoru nad územím České republiky nebo ve vzdušném prostoru za hranicemi České republiky, pokud to připouští mezinárodní smlouva.

(5) Výcvik v řízení vozidel ozbrojených sil lze provádět na pozemních komunikacích za podmínek stanovených zvláštním právním předpisem 13a).

§ 30

Není-li možno zabezpečit vojenský výcvik a odbornou přípravu vojáků v objektech a prostorách uvedených v § 29 odst. 2, může se jejich vojenský výcvik a odborná příprava uskutečnit v civilních školách a školských zařízeních v České republice nebo v civilních a vojenských školách v zahraničí.

HLAVA II

VOJENSKÝ MATERIÁL

Díl 1

Vojenský materiál a jeho označování

§ 31

(1) Ozbrojené síly jsou oprávněny užívat vojenský materiál k plnění svých úkolů. Vojenský materiál, s výjimkou vojenské výzbroje, mohou užívat též organizační složky státu nebo právnické osoby založené anebo zřízené ministerstvem, a to jen v rozsahu jejich předmětu podnikání nebo hlavního předmětu činnosti. Vojenský materiál se označuje vojenským znakem.

(2) Ozbrojené síly jsou oprávněny užívat na vojenském materiálu určeném k humanitárním účelům mezinárodně platné rozeznávací znaky pro vojenskou zdravotnickou službu, vojenský duchovní personál a civilní ochranu. 1)

(3) Vojenský stejnokroj a vojenské odznaky nosí jen vojáci v činné službě. Při slavnostních příležitostech mohou nosit vojenský stejnokroj i vojáci mimo činnou službu a další osoby, kterým bylo nošení vojenského stejnokroje povoleno služebním orgánem. V rozsahu stanoveném služebním orgánem mohou vojenský stejnokroj nebo jeho součásti nosit také žáci a studenti vojenských škol.

(4) Armáda je oprávněna užívat na vojenské technice národní rozlišovací znak České republiky (dále jen "národní rozlišovací znak") nebo státní symboly. Hradní stráž je oprávněna užívat na vojenské technice národní rozlišovací znak nebo znak Hradní stráže.

(5) Ministerstvo stanoví vyhláškou zobrazení vojenského znaku, národního rozlišovacího znaku a znaku Hradní stráže, způsob označování vojenského materiálu vojenským znakem a mezinárodně platným rozeznávacím znakem, zobrazení vojenského stejnokroje a vojenských odznaků a jejich nošení a označování vojenské techniky národním rozlišovacím znakem nebo státním symbolem anebo znakem Hradní stráže.

Díl 2

Schvalování technické způsobilosti vojenské techniky a její evidence

Oddíl 1

Technická způsobilost vojenských vozidel, evidence a pravidelné technické prohlídky vozidel ozbrojených sil

§ 32

Technická způsobilost vojenských vozidel

(1) Technickou způsobilost vojenských vozidel schvaluje Vojenská policie podle zvláštního právního předpisu. 14)

(2) Ministerstvo stanoví vyhláškou druhy a kategorie vojenských vozidel a způsob schvalování jejich technické způsobilosti.

§ 32a

Pravidelné technické prohlídky, měření emisí vozidel ozbrojených sil a zkoušky určených technických zařízení vozidel ozbrojených sil

(1) Pravidelné technické prohlídky a měření emisí silničních motorových a přípojných vozidel se provádějí podle zvláštního právního předpisu 14a).

(2) Pravidelné technické prohlídky a měření emisí vojenských vozidel, zkoušky určených technických zařízení vojenských vozidel a vozidel ozbrojených sil začleněných k plnění úkolů v zahraničních misích se provádějí v zařízeních určených ministerstvem.

(3) Ministerstvo stanoví vyhláškou způsob a termíny provádění pravidelných technických prohlídek vojenských vozidel, pravidelných měření emisí vojenských vozidel a zkoušek určených technických zařízení vojenských vozidel.

§ 33

Evidence vozidel ozbrojených sil

(1) Vojenská policie eviduje vozidla ozbrojených sil v registru vozidel, přiděluje jim vojenskou poznávací značku, vydává osvědčení o technickém průkazu vozidla ozbrojených sil a vojenským vozidlům vydává technický průkaz vojenského vozidla. Silniční vozidla jsou vybavena technickým průkazem silničního motorového a přípojného vozidla podle zvláštního právního předpisu 14a).

(2) Registr vozidel není veřejně přístupný a zapisují se do něj tyto údaje:

- a) provozovatel vozidla,
- b) vojenská poznávací značka,
- c) tovární značka, typ a druh vozidla,
- d) ostatní základní technické údaje o vozidle,
- e) datum zápisu a výmazu z registru vozidel.

Oddíl 2

Technická způsobilost vojenských plavidel a jejich evidence

§ 34

(1) Technickou způsobilost vojenských plavidel schvaluje ministerstvo, jestliže ji již neschválil příslušný schvalovací orgán. 15)

(2) Ministerstvo eviduje vojenská plavidla ve vojenském plavebním rejstříku a současně

- a) vydává osvědčení vojenského plavidla,
- b) přiděluje vojenské poznávací znaky.

(3) Vojenský plavební rejstřík není veřejně přístupný a zapisují se do něj tyto údaje o vojenském plavidle:

- a) provozovatel,
- b) poznávací znaky,
- c) druh plavidla, oblast jeho provozu na vodní cestě a účel, pro který je plavidlo určeno,
- d) nosnost, dovolený počet osob a ostatní základní technické údaje,
- e) datum zápisu a výmazu z vojenského plavebního rejstříku.

(4) Do vojenského plavebního rejstříku se nezapíše plavidlo zapsané v jiném plavebním rejstříku.

(5) Technické prohlídky a zkoušky určených technických zařízení na vojenských plavidlech se provádí ve vojenských zařízeních určených ministerstvem.

(6) Ministerstvo stanoví v dohodě s Ministerstvem dopravy a spojů vyhláškou kategorie vojenských plavidel, schvalování technické způsobilosti a provádění technických prohlídek vojenských plavidel a zkoušek technických zařízení vojenských plavidel.

Oddíl 3

Technická způsobilost vojenské letecké techniky a evidence vojenských letadel

§ 35

(1) Technickou způsobilost vojenské letecké techniky schvaluje ministerstvo, jestliže ji již neschválil příslušný schvalovací orgán 13), a současně

- a) vede evidenci vojenských letadel ve vojenském leteckém rejstříku České republiky, přiděluje vojenskému letadlu rejstříkovou značku a vydává osvědčení o zápisu vojenského letadla,
- b) rozhoduje o schválení typu vojenského letadla, výrobků vojenské letecké techniky a vojenských leteckých pozemních zařízení, posuzuje a ověřuje shodu vlastností vojenských letadel, výrobků vojenské letecké techniky a vojenských leteckých pozemních zařízení,
- c) rozhoduje o letové způsobilosti, vydává osvědčení letové způsobilosti a ověřuje letovou způsobilost vojenských letadel a výrobků vojenské letecké techniky,
- d) provádí kontroly letové způsobilosti,
- e) zadržuje osvědčení letové způsobilosti do doby odstranění závady v letové způsobilosti,
- f) rozhoduje o letové nezpůsobilosti vojenského letadla a odnímá osvědčení letové způsobilosti a

uznává za platné osvědčení letové způsobilosti vydané jiným státem,

g) vydává, zadržuje a odnímá osvědčení provozní způsobilosti vojenských leteckých pozemních zařízení,

h) provádí kontroly provozní způsobilosti vojenských leteckých pozemních zařízení,

i) uděluje souhlas ke zkušebnímu létání,

j) uděluje souhlas ke zkušebnímu provozu vojenských leteckých pozemních zařízení,

k) pověřuje posuzováním a ověřováním shody vlastností vojenské letecké techniky, posuzováním a ověřováním letové způsobilosti nebo kontrolou letové způsobilosti vojenských letadel právnickou osobu nebo fyzickou osobu, která má k této činnosti oprávnění vydané podle zvláštního právního předpisu 13), a pozastavuje nebo odnímá toto pověření,

l) schvaluje, uznává a kontroluje způsobilost vojenských letadlových částí a zařízení a vojenských leteckých pozemních zařízení,

m) vydává, pozastavuje platnost a odnímá osvědčení o způsobilosti k provádění vývoje, projektování, výroby, zkoušek, údržby, oprav, modifikací, konstrukčních změn a zástaveb vojenské letecké techniky.

(2) Vojenský letecký rejstřík České republiky není veřejně přístupný a zapisují se do něj tyto údaje o vojenském letadle:

a) provozovatel,

b) rejstříková značka,

c) typ a výrobní číslo vojenského letadla a ostatní základní technické údaje,

d) datum zápisu a výmazu zápisu z vojenského leteckého rejstříku České republiky.

(3) Technické prohlídky a zkoušky vojenské letecké techniky a určených technických zařízení na vojenské letecké technice se provádí v zařízeních určených ministerstvem.

(4) Ministerstvo stanoví vyhláškou

a) způsob schvalování technické způsobilosti vojenské letecké techniky, provádění technických prohlídek a zkoušek technických zařízení vojenských letadel,

b) náležitosti žádosti o zápis letadla do vojenského leteckého rejstříku, doklady, které je nutné k žádosti přiložit, a vzor osvědčení o zápisu vojenského letadla do vojenského leteckého rejstříku,

c) náležitosti žádosti o schválení typu vojenského letadla, výrobků vojenské letecké techniky a vojenských leteckých pozemních zařízení, doklady, které je nutno k žádosti přiložit, a způsob schvalování typu vojenského letadla, výrobků vojenské letecké techniky a vojenských leteckých

pozemních zařízení,

d) způsob posuzování a ověřování shody vlastností vojenského letadla, výrobků vojenské letecké techniky a vojenských leteckých pozemních zařízení,

e) podmínky letové způsobilosti jednotlivých druhů letadel z hlediska jejich konstrukce, technických parametrů a jejich využívání, vzor osvědčení o letové způsobilosti a způsob ověřování letové způsobilosti vojenských letadel a výrobků vojenské letecké techniky,

f) rozsah a způsob provádění kontrol letové způsobilosti vojenských letadel,

g) podmínky pro zadržení osvědčení letové způsobilosti vojenského letadla do doby odstranění závady v letové způsobilosti,

h) způsob rozhodování o letové nezpůsobilosti vojenského letadla,

i) podmínky a způsob uznání osvědčení letové způsobilosti vojenského letadla vydaného jiným státem,

j) způsob vydávání, zadržování a odnímání osvědčení provozní způsobilosti vojenských leteckých pozemních zařízení,

k) rozsah a způsob provádění kontrol provozní způsobilosti vojenských leteckých pozemních zařízení,

l) podmínky udělení souhlasu ke zkušebnímu létání vojenských letadel,

m) podmínky udělení souhlasu ke zkušebnímu provozu vojenských leteckých pozemních zařízení,

n) způsob schvalování a uznávání způsobilosti vojenských letadlových částí a zařízení a vojenských leteckých pozemních zařízení,

o) způsob a rozsah kontroly způsobilosti vojenských letadlových částí a zařízení a vojenských leteckých pozemních zařízení,

p) podmínky a způsob vydávání, pozastavování platnosti a odnímání osvědčení o způsobilosti k provádění vývoje, projektování, výroby, zkoušek, údržby, oprav, modifikací, konstrukčních změn a zástaveb vojenské letecké techniky.

§ 35a

Letecká nehoda vojenského letadla a odborné zjišťování jejích příčin

(1) Leteckou nehodou vojenského letadla je událost, při níž došlo v souvislosti s létáním vojenského letadla ozbrojených sil nebo ozbrojených sil jiného státu

a) k usmrcení nebo poškození zdravích osob,

- b) k poruše či poškození vojenského letadla, které má vliv na jeho letovou způsobilost, nebo
- c) ke zničení nebo zmizení vojenského letadla.

(2) Zjišťování příčin leteckých nehod vojenských letadel provádí odborná komise určená ministrem.

(3) Členové odborné komise jsou oprávněni k

- a) volnému přístupu na místo letecké nehody vojenského letadla, k vojenskému letadlu a jeho obsahu a k troskám vojenského letadla, za předpokladu, že nehrozí nebezpečí ohrožení života a jsou provedeny záchranné práce složkami integrovaného záchranného systému,
- b) zajištění okamžitého nalezení a zkoumání důkazů a kontroly odstraňování trosek vojenského letadla pro účely zkoumání,
- c) okamžitému přístupu a využití záznamů letových zapisovačů a k veškerým ostatním záznamům a informacím týkajícím se provozu vojenského letadla, letiště a orgánů odpovídajících za poskytované služby v souladu s úkolem, který posádka vojenského letadla plnila,
- d) okamžitému přístupu k výsledkům vysvětlení vojenského leteckého personálu a testům provedeným na vzorcích odebraných z jejich tkání, vysvětlením svědků, jakož i jiných osob, souvisela-li jejich činnost s plněním úkolu posádky letadla, zejména řízením jejího výcviku, stanovením a přípravou k úkolu a přípravou vojenského letadla k letu.

Oddíl 4

Určená technická zařízení

§ 36

Ministerstvo stanoví vyhláškou vymezení určených technických zařízení používaných s vojenskou výstrojí, vojenskou výzbrojí, vojenskou technikou a ve vojenských objektech a provádění zkoušek určených technických zařízení.

Oddíl 5

Schvalování technické způsobilosti vojenských zbraní a munice a jejich evidence

§ 36a

(1) Technickou způsobilost vojenských zbraní a munice, které byly konstruovány, vyrobeny nebo upraveny pro plnění úkolů ozbrojených sil, schvaluje ministerstvo.

(2) Technické prohlídky a zkoušky vojenských zbraní a munice, které jsou používány ozbrojenými silami k plnění jejich úkolů, se provádějí ve vojenských zařízeních určených ministerstvem.

(3) Ministerstvo eviduje vojenské zbraně a munici, které jsou používány ozbrojenými silami k plnění jejich úkolů, ve vojenském centrálním registru zbraní a munice. Vojenský centrální registr zbraní a munice není veřejně přístupný.

Díl 3

Odborná způsobilost k řízení vozidel ozbrojených sil a k vedení vojenských plavidel

Oddíl 1

Odborná způsobilost k řízení vozidel ozbrojených sil

§ 37

(1) Řidič vozidla ozbrojených sil je osoba, která je držitelem příslušného řidičského oprávnění 16) vyznačeného v řidičském průkazu a držitelem osvědčení k řízení vozidel ozbrojených sil (dále jen "osvědčení k řízení").

(2) Osvědčení k řízení je doklad opravňující řidiče vozidel ozbrojených sil k řízení vozidel ozbrojených sil dané skupiny. Osvědčení k řízení je platné pouze s příslušným řidičským průkazem 16). Při řízení vozidla ozbrojených sil musí mít jeho řidič osvědčení k řízení u sebe.

(3) Řídit vozidlo ozbrojených sil může osoba uvedená v odstavci 1 nebo osoba, která se podrobuje výcviku nebo zkoušce k získání řidičského oprávnění nebo osvědčení k řízení.

§ 37a

(1) Příprava žadatelů k získání řidičského oprávnění příslušné skupiny nebo podskupiny a zkoušky z odborné způsobilosti k řízení motorových vozidel se provádějí podle zvláštního právního předpisu 17) v autoškolách určených ministerstvem.

(2) Příprava řidičů k získání osvědčení k řízení se provádí v autoškolách provozovaných ministerstvem nebo ve vojenských výcvikových zařízeních. Do přípravy k získání osvědčení k řízení mohou být zařazeni vojáci v činné službě a občanskí zaměstnanci. Dále mohou být do přípravy zařazeny i jiné osoby, pokud je to nezbytné k zabezpečení potřeb ozbrojených sil. Osoby zařazené do přípravy musí být držiteli příslušného řidičského oprávnění a zdravotně způsobilé k řízení vozidel ozbrojených sil.

(3) Po absolvování přípravy k získání osvědčení k řízení a složení předepsané zkoušky vydá Vojenská policie řidiči osvědčení k řízení s vyznačením příslušné skupiny.

(4) Vojenská policie může odejmout osvědčení k řízení, jestliže řidič vozidla ozbrojených sil opakovaně hrubým způsobem porušil své povinnosti, nebo přestal splňovat podmínky, na základě kterých mu bylo osvědčení k řízení vydáno.

(5) Vojenským zkušebním komisařem řidičů může být pouze příslušník Vojenské policie s

potřebnou odbornou způsobilostí. Průkaz vojenského zkušební komisaře řidičů vydává Vojenská policie; odejmout jej může, jestliže vojenský zkušební komisař řidičů opakovaně nebo hrubým způsobem porušil své povinnosti, nebo přestal splňovat podmínky, na základě kterých mu byl průkaz vojenského zkušební komisaře řidičů vydán.

§ 37b

Ministerstvo stanoví vyhláškou posuzování zdravotní způsobilosti k řízení vozidel ozbrojených sil, skupiny osvědčení k řízení, podmínky výuky, výcviku a zkoušky k získání osvědčení k řízení, rozsah odborné způsobilosti vojenského zkušební komisaře řidičů, vzory osvědčení k řízení a způsob zápisu údajů do nich, vzor průkazu vojenského zkušební komisaře, rozsah odborné způsobilosti příslušníka vojenské pořádkové služby, podmínky získání oprávnění k řízení provozu na pozemních komunikacích a kvalifikační předpoklady učitele vojenské pořádkové služby.

Oddíl 2

Odborná způsobilost k vedení vojenského plavidla

§ 38

(1) Vojenská plavidla musí při provozu na vodní cestě vést osoby, které jsou k jejich vedení odborně a zdravotně způsobilé, (dále jen "vůdce vojenského plavidla"). 15) Obojživelné vojenské bojové vozidlo musí být na vodní cestě vedeno řidičem vojenského bojového vozidla, který je seznámen s pravidly a podmínkami plavebního provozu na vodní cestě nebo je vůdcem vojenského plavidla.

(2) Žadatel o výkon činnosti vůdce vojenského plavidla musí prokázat svou zdravotní způsobilost lékařským posudkem, který nesmí být starší tři měsíců, a před zkouškou absolvovat předepsanou výuku a výcvik ve výcvikových zařízeních pod vedením vojenského učitele vůdců vojenských plavidel. Po absolvování výcviku a úspěšném složení předepsané zkoušky před zkušební komisí vydá ministerstvo žadateli průkaz k vedení vojenských plavidel.

(3) Řidič obojživelného vojenského bojového vozidla musí po absolvování předepsané výuky a výcviku v zařízeních pod vedením vojenského učitele vůdců vojenských plavidel složit předepsanou zkoušku před vojenským zkušebním komisařem vůdců vojenských plavidel. Po úspěšném složení zkoušky vydá ministerstvo žadateli průkaz k vedení vojenských plavidel.

(4) Ministerstvo může uznat platnost průkazu způsobilosti k vedení plavidel, který vydal jiný státní orgán 15) nebo jiný stát.

(5) Ministerstvo může odejmout průkaz k vedení vojenských plavidel, jestliže vůdce vojenského plavidla při výkonu činnosti vykazuje nedostatky, které mohou ohrozit bezpečnost plavebního provozu na vodní cestě, bezpečnost přepravovaných osob nebo značné majetkové hodnoty.

(6) Vojenského zkušební komisaře vůdců vojenských plavidel může vykonávat pouze voják z povolání nebo osoba s potřebnou kvalifikací, po absolvování odborného kurzu a složení

předepsané zkoušky. Průkaz vojenského zkušební komisaře vůdců vojenských plavidel vydává ministerstvo; odejmout jej může za podmínek uvedených v odstavci 5.

(7) Ministerstvo vede evidenci vůdců vojenských plavidel a řidičů obojživelných vojenských bojových vozidel.

(8) Ministerstvo v dohodě s Ministerstvem dopravy a spojů stanoví vyhláškou rozsah odborné způsobilosti, podmínky k získání oprávnění k vedení vojenského plavidla, kvalifikační předpoklady vojenského zkušební komisaře vůdců vojenských plavidel a stanoví vzory průkazů k vedení vojenských plavidel a vojenského zkušební komisaře vůdců vojenských plavidel.

Oddíl 3

Zdravotní způsobilost řidičů a vůdců vojenských plavidel

§ 39

Ministerstvo stanoví v dohodě s Ministerstvem zdravotnictví vyhláškou zdravotní způsobilost řidičů a vůdců vojenských plavidel.

Díl 4

Vojenský letecký personál

§ 40

(1) Vojenský letecký personál tvoří fyzické osoby, které jsou držiteli průkazu způsobilosti vojenského leteckého personálu.

(2) Ve věcech vojenského leteckého personálu se postupuje podle zvláštního právního předpisu. 13)

(3) Evidenci vojenského leteckého personálu vede ministerstvo.

(4) Ministerstvo v dohodě s Ministerstvem dopravy a spojů stanoví vyhláškou kategorie vojenského leteckého personálu, jejich kvalifikaci a rozsah odborných znalostí a stanoví vzor průkazu vojenského leteckého personálu.

(5) Ministerstvo v dohodě s Ministerstvem zdravotnictví stanoví vyhláškou zdravotní způsobilost vojenského leteckého personálu.

Díl 5

Řízení o zdravotní způsobilosti

§ 41

Při řízení o zdravotní způsobilosti řidičů, vůdců vojenských plavidel a vojenského

leteckého personálu se postupuje podle zvláštního právního předpisu. 18)

ČÁST SEDMÁ

POUŽITÍ VOJENSKÉ ZBRANĚ A ZVLÁŠTNÍCH PROSTŘEDKŮ

§ 42

Použití vojenské zbraně

(1) Voják je oprávněn při výkonu pořádkové, strážní, eskortní a dozorčí služby použít vojenskou zbraň,

a) aby odvrátil přímo hrozící nebo trvajícím útok vedený proti jeho osobě nebo útok, který mu bezprostředně hrozí, anebo útok na život nebo zdraví jiné osoby,

b) aby odvrátil nebezpečný útok, který ohrožuje střežený objekt nebo stanoviště, a to po marné výzvě, aby od útoku bylo upuštěno,

c) aby zamezil útěku ozbrojené osoby nebo osoby důvodně podezřelé ze spáchání zvláště závažného trestného činu, kterou nelze jiným způsobem zadržet,

d) je-li třeba zneškodnit zvíře, ohrožuje-li život nebo zdraví osob.

(2) Vojenskou zbraní se pro účely tohoto ustanovení rozumí vojenská střelná zbraň, vojenská zbraň bodná nebo sečná.

(3) Před použitím vojenské zbraně, v případech uvedených v odstavci 1, je voják povinen, je-li to s ohledem na okolnosti případu možné, vyzvat osobu, proti které zakročuje, aby upustila od útoku nebo útěku, zvoláním "Stůj", "Stůj, nebo střelím" a podle okolností užít i výstražného výstřelu. Při použití vojenské zbraně je voják povinen dbát nutné opatrnosti, neohrožovat život a nezpůsobit zranění jiným osobám a co nejvíce šetřit život osoby, proti níž zákrok směřuje.

(4) Voják je povinen, dovoluje-li to ohrožení, před použitím vojenské zbraně užít domluvy, napomenutí nebo použití hmatů a chvatů sebeobraný, služebního psa nebo úderu vojenskou zbraní.

(5) Voják je oprávněn použít některého z prostředků, které jsou uvedeny v odstavcích 1, 2, 3 a 4, který umožňuje splnění povinnosti a přitom co nejméně ohrožuje život a zdraví osob, proti nimž zakročuje. Zároveň dbá na to, aby tento prostředek byl použit jen přiměřeným způsobem a aby případná škoda nebyla ve zřejmém nepoměru k významu chráněného zájmu.

(6) Při zákroku se nesmí použít vojenská zbraň, úder vojenskou zbraní a služební pes proti ženě, jejíž těhotenství je zjevně patrné, proti osobě vysokého věku, osobě se zjevnou tělesnou vadou nebo nemocí a dítěti, s výjimkou případu, kdy to povaha útoku, který vedou tyto osoby proti chráněnému zájmu, nebo mimořádnost vzniklé situace podle odstavce 1 písm. a) a b) nezbytně vyžadují.

(7) Použití vojenské zbraně, služebního psa, hmatů a chvatů sebeobranu a údery vojenskou zbraní je voják povinen neprodleně po jejich použití hlásit nadřízenému a sepsat o tom záznam.

§ 42a

Použití zvláštních prostředků

(1) Při vojenském výcviku a plnění úkolů podle § 10 odst. 1 a 2, § 14 odst. 1 písm. a) a b) a § 28 odst. 1 písm. a) je voják z povolání oprávněn použít zvláštní prostředky.

(2) Zvláštními prostředky jsou prostředky, které umožní splnit úkol bez použití vojenské výzbroje a jejichž použití je v souladu s mezinárodním právem. Jedná se zejména o slzotvorné prostředky, obušek, pouta, vodní stříkač, zásahové výbušky, technické prostředky k zabránění odjezdu vozidla, zastavovací pás a jiné prostředky k násilnému zastavení vozidla, dočasně zneschopňující prostředky, speciální vrhací prostředky, speciální úderné prostředky, mechanické střelné zbraně, výbušniny, speciální výbušné předměty a speciální náloživo.

(3) Voják z povolání je povinen používat zvláštní prostředky přiměřeným způsobem a v míře nezbytně nutné ke splnění úkolu.

ČÁST OSMÁ

NÁHRADA ŠKODY

§ 43

(1) Za škodu osobě, která poskytla pomoc ozbrojeným silám nebo vojákovi při výkonu pořádkové, strážní, eskortní a dozorní služby nebo vojenskému policistovi anebo vojákovi vojenského zpravodajství na jeho žádost nebo s jeho vědomím, (dále jen "poškozený") odpovídá stát. Stát se odpovědnosti může zprostit jen tehdy, způsobil-li si tuto škodu poškozený úmyslně.

(2) Došlo-li u poškozeného k újmě na zdraví nebo smrti, určí se rozsah a výše náhrady této škody podle zvláštního právního předpisu. 19)

(3) Za škodu, kterou osoba způsobilá v souvislosti s pomocí poskytnutou ozbrojeným silám nebo vojákovi, odpovídá stát.

(4) Za škodu způsobenou ozbrojenými silami nebo vojákem v souvislosti s plněním úkolů stanovených tímto zákonem odpovídá stát; to neplatí, pokud se jedná o škodu způsobenou osobě, která svým protiprávním jednáním oprávněný a přiměřený zákrok vyvolala.

(5) Náhradu škody poskytuje v zastoupení státu ministerstvo.

(6) Pokud není stanoveno jinak, řídí se právní vztahy upravené v této části zákona zvláštním právním předpisem. 20)

ČÁST DEVÁTÁ

VEDENÍ VOJENSKÝCH EVIDENCÍ

§ 44

(1) Vojenskou evidencí se rozumí shromažďování, zpracovávání a uchovávání osobních údajů 21) a údajů o vojenském materiálu, které souvisejí s plněním úkolů ozbrojených sil.

(2) Údaji o vojenské technice se rozumí údaje uvedené v § 33 odst. 2, § 34 odst. 3 a § 35 odst. 3.

(3) Ministerstvo vede vojenskou evidenci o osobních údajích vůdců vojenských plavidel a vojenského leteckého personálu a údaje o vojenské technice uvedené v § 34 odst. 3 a § 35 odst. 3.

(4) Vojenská policie vede vojenskou evidenci řidičů ozbrojených sil, vojenských zkušebních komisařů řidičů a údaje o vojenské technice uvedené v § 33 odst. 2.

(5) Vojáci a občanští zaměstnanci orgánů uvedených v odstavcích 3 a 4 jsou povinni zachovávat mlčenlivost o skutečnostech, se kterými se seznámili ve vojenské evidenci. Tato povinnost trvá i po skončení služebněprávního vztahu nebo pracovněprávního vztahu.

ČÁST DESÁTÁ

ZÁLOHY NA POBYT A ČINNOST PŘÍSLUŠNÍKŮ OZBROJENÝCH SIL V ZAHRANIČÍ

§ 44a

Příslušníkům ozbrojených sil se k financování jejich pobytu a činnosti v zahraničí podle § 10 odst. 2 poskytuje záloha, kterou jsou povinni vyúčtovat v termínu stanoveném ministerstvem.

ČÁST JEDENÁCTÁ

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

§ 45

Zrušuje se:

Zákon č. 20/1990 Sb., o zřízení Správy ochrany prezidenta Československé socialistické republiky a o Hradní stráž Čkoslovenské socialistické republiky.

§ 46

Účinnost

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. prosince 1999.

Klaus v. r.

Havel v. r.

Zeman v. r.

1) Dodatkový protokol k Ženevským úmluvám z 12. srpna 1949 o ochraně obětí mezinárodních ozbrojených konfliktů (Protokol I.), sdělení č. 168/1991 Sb.

2) § 4 odst. 4 písm. c) zákona č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a o změně zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění zákona č. 307/1999 Sb.

3) § 75 odst. 5 až 7 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů.

4) Zákon č. 221/1999 Sb., o vojácích z povolání.

Zákon č. 220/1999 Sb., o průběhu základní nebo náhradní služby a vojenských cvičení a o některých právních poměrech vojáků v záloze.

5) Zákon č. 65/1965 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů.

6) Zákon č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

8) Například zákon č. 221/1999 Sb., zákon č. 220/1999 Sb.

9) Zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů.

10) Například zákon č. 166/1993 Sb., o Nejvyšším kontrolním úřadu, ve znění pozdějších předpisů.

Ústavní zákon č. 110/1998 Sb., o bezpečnosti České republiky.

11) Zákon č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů.

11a) Například zákon č. 239/2000 Sb., o integrovaném záchranném systému a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

12) Zákon č. 221/1999 Sb.

13) Zákon č. 49/1997 Sb., o civilním letectví a o změně a doplnění zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů.

13a) Zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů.

14) § 3 písm. k) zákona č. 124/1992 Sb., o Vojenské policii, ve znění zákona č. 39/1995 Sb.

14a) Zákon č. 56/2001 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

Vyhláška č. 302/2001 Sb., o technických prohlídkách a měření emisí vozidel, ve znění pozdějších předpisů.

15) Zákon č. 114/1995 Sb., o vnitrozemské plavbě.

16) Zákon č. 361/2000 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

17) Zákon č. 247/2000 Sb., o získávání a zdokonalování odborné způsobilosti k řízení motorových vozidel a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

18) Zákon č. 218/1999 Sb., o rozsahu branné povinnosti a o vojenských správních úřadech (branný zákon).

19) § 116 až 125 zákona č. 221/1999 Sb.

20) Zákon č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů.

21) Zákon č. 256/1992 Sb., o ochraně osobních údajů v informačních systémech.